

: خبرنگار امرداد - شهادت حیدری

با برگزاری آیین سدره‌پوشی، شماری از نوجوانان زرتشتی به بسته‌گشتیان مزدیسنی پیوستند. این آیین ۲۲ اردیبهشت، برابر با روز دی‌دین از ماه اردیبهشت، و در جشنگاه خسروی برگزار شد.

دین مزدیسنی، نشانه‌های درونی و بیرونی دارد. نشان درونی آن، باور راستین به هومت، هومت و هورشت (اندیشه، گفتار و کردار نیک) است که ریشه در آموزه‌های اشوزرتشت دارد و پایه‌ی دین مزدایی به شمار می‌رود. چنین ویژگی، به باورمندان، آراستگی درونی می‌بخشد. اما نشان بیرونی یک مزدیسنی، پوشیدن سدره و بستن کشتی است؛ نشانه‌ای که می‌باید همواره با او باشد.

سدره‌پوشی، آیینی مینوی است که زرتشتی‌زادگان را در شمار زرتشتیان جای می‌دهد و به پایگاه دینداری می‌رساند. از این‌رو، رویدادی ویژه و بزرگ برای هر نوجوان دختر و پسر است که به سن ۱۵ سالگی رسیده است. در این آیین، نوجوانان سدره‌پوش می‌شوند و از آن پس همکار و همیار هم در فرمانبرداری از اهورامزدا و باورمندی به دین مزدیسنا خواهند بود.

سدره، پیراهن سپید ۹ تکه و ساده‌ای است. در اوستای سپند آن را «و هومنه و ستره» نامیده‌اند که به معنای جامه‌ی نیک‌اندیشی است. از این‌رو، پوشنده‌ی سدره، پاک و پرهیزگار است. ویژگی نمادین آن نیز نگاهبانی انسان از اندیشه‌ها و رفتارهای اهریمنی است. سدره، جامه‌ی ستایش و پیروی از اهورامزدا است. کشتی، یا «بند دین»، نیز کمربندی است که بر روی سدره بسته می‌شود و از ۷۲ نخ بافته شده است. این نخ‌ها به ۶ بخش که هر یک دارای ۱۲ نخ است، بخش‌بندی می‌شود. عدد ۷۲ اشاره به ۷۲ بخش «یسنا» (مهم‌ترین بخش اوستا) است؛ ۱۲ اشاره به ۱۲ ماه سال است و ۶ نیز نشان از گهنبارهای شش‌گانه دارد. این که کشتی ۳ بار دور کمر بسته می‌شود، نشانه‌ای از باورمندی به ۳ پایه‌ی دین زرتشتی: هومت، هومت، هومت و هورشت است.

پس از آن که نوجوان زرتشتی آگاهی‌های بایسته‌ی دینی را فرامی‌گیرد، خانواده‌ی او جشنی می‌آریند و موبدان آیین سدره‌پوشی را به جا می‌آورند و بدین‌گونه نوجوان سدره‌پوش در شمار بسته‌گشتیان خواهد بود و می‌باید در شبانه‌روز چندبار با خواندن اوستای کشتی و سروش‌واژ، کشتی را باز و بسته کند. ۴ گره‌ای که باز و بسته می‌شود، اشاره است به: گواهی به یگانگی خداوند؛ گواهی به راستین بودن دین زرتشتی؛ گواهی به پیامبری اشوزرتشت؛ گواهی به باورمندی به ۳ پایه‌ی دین زرتشتی: اندیشه، گفتار و کردار نیک.

